

saa lige at gaae til. Der er altsaa først 4 Uger, i Løbet af hvilke Jorddrotten skal have at vide, hvem han skal forhandle med, og saa gives der 2 Maaneder, efter hvis Forløb Jorddrotten skal meddele Amtmanden, hvorvidt han er kommen overeens med Fæsterens Efterladte paa den ene eller den anden af de Maader, der ere tilladte i § 8. Hvor saadan Overeenskomst er kommen tilstede, bliver der altsaa ikke Tale om, at Auction skal afholdes. Hvor derimod Overeenskomst ikke er kommen tilstede, har Amtmanden — thi § 1 siger jo, at det er efter Statens Foranstaltning, at Auction skal skee — at paalægge Stedets Dommer det Fornødne til at udføre, hvad der er bestemt i Loven. Jeg antager ikke, at der kan være ulige Meninger om, at dette maa være den rette Fremgangsmaade. Dommeren kan imidlertid naturligvis ikke udstede Beskjendtgjørelse om Auctionens Afholdelse, uden at han maa have mange Oplysninger om Gaarden og dens Tiliggende. Det maa være vanffeligt at faae dem paa anden Maade, derfor foreslaaer § 11, at disse Oplysninger er Jorddrotten pligtig til at give, naar Dommeren forlanger det. — § 12 omhandler, hvor mange Auctioner der skal kunne blive Tale om ved denne Leilighed. Jeg mener, at som Regel behøver man ikke at fastsætte mere end een Auction, men man maa naturligvis aabne Udvei til, at der kan blive en anden og en tredje Auction. Forlangendet om en anden eller en tredje Auction mener jeg maa opfyldes, naar det skeer af Jorddrotten som den ene Part, og da Amtmanden er Statens Fuldmægtig ved denne Leilighed, maa jo ogsaa han som Statsmyndighedens Repræsentant kunne bestemme, om der skal holdes en anden eller tredje Auction. Men desuden forekommer det mig, at, da det er af saa stor Interesse for Fæsterens Efterladte, om der bliver forsøgt en anden eller tredje Auction, maa Amtmanden have den Forpligtelse, inden han beslutter Noget med Hensyn til Afholdelsen af flere Auctioner, at indhente Erklæring herom fra Fæsterens Efterladte. Under disse Omstændigheder kan man ikke give Fæsterens Efterladte nogen besluttende Myndighed i saa Henseende, men jeg mener, at det er vel begrundet,

at Amtmanden maa have hans Erklæring, inden han bestemmer sig. — § 13 bestemmer det Nærmere om Udbetalingen: „Kjøberen skal i den første Omflagstermin efter Auctionens Afholdelse indbetale en Trediedeel af Kjøbesummen til Statskassen“. Nu er det jo en Selvfølge, at, dersom — hvad jeg haaber, vil skee i de allerfleste Tilfælde — Fæsterens Efterladte bliver Kjøber, vilde det være en Uleilighed og Bekostning for ham, om han skulde skaffe den ene Trediedeel af Kjøbesummen contant tilveie for den ene Postdag at sende den ind til Statskassen og den anden Postdag at modtage den tilbage fra Statskassen. Det kan hverken gavne Sagen eller Personerne, at man forlanger, at han skal lade denne Pengesum gjøre en saadan Reise, og derfor foreslaaer jeg, at, hvor han er Kjøberen, „kan dog hans Anviisning paa den Sum, der vil tilflyde ham af Staten, træde istedetfor den contante Indbetaling.“ Naar en Anden end Jorddrotten er Kjøber, skulde han i den næst paafølgende Termin udbetale $\frac{1}{6}$ af Kjøbesummen og for den Halvdeel, som vilde være tilbage af Kjøbesummen, udstede en første Prioritets 4 pCt. rentebærende Obligation. Jorddrotten selv skulde naturligvis som Kjøber ikke have anden Forpligtelse end at indbetale $\frac{1}{3}$ af Kjøbesummen i Statskassen, saa var han Eier af Gaarden, som af en Selveiergaard. Hvorvidt denne Udbetaling maatte være for høj eller for lav, skal jeg i dette Dieblif ikke udtale mig om, kun skal jeg nævne, at i den Plan, Indenrigsminister Bang i 1849 forelagde Landbocommissionen, foreslog han, at Jorddrotten skulde notes med Obligation for $\frac{1}{12}$, altsaa $\frac{1}{12}$ over Halvdelen; jeg har holdt mig til Halvdelen, hvilket altsaa er et noget mindre Beløb, end Bang meente at burde fastsætte. — § 14 er en ligefrem Opsyldelse af Grundlagets Bestemmelse om hver niende Gaard. Efter at Grundlaget var vedtaget, have vi faaet Loven af 19de Februar 1861, og deri er denne Bestemmelse optagen, forsaavidt angaaer Salg af Fæstejord ved Overeenskomst, idet Jorddrotten der har faaet Ret til at inddrage Jord til en Størrelse af $\frac{1}{6}$ af de 9 solgte Gaardes samlede Hartkorn. Her er Bestem-